

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Se, Guds bolig er hos menneskene. Om å realisere Guds visjon og verdier.

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Ef 2:10 og Rom 12:1.9-15.

Visjon er å se det Gud ser når Gud ser det du ser. Det handler ikke om åndelige øvelser og offer. Men oppmerksomhet; lytte og leve under Guds ledelse. Det handler om å slippe Gud inn i våre alminnelige dager. Den vakreste visjonen i Bibelen gir oss trygghet for å tro det: "Se, Guds bolig er hos menneskene." (Åp 21:3).

En "standard" norsk preken er som regel full av ord uten feste til livet. Er det *det* du hører når du hører formaninger ifra Guds ord (Rom 12:9-15)? Ord du ikke kan flytte inn i? Krav som knuger deg ned og som ikke duger til annet enn å gi deg dårlig samvittighet? Formaningene er *ikke* pekefingeren som holder oppe Guds krav til deg. De er en hånd, strakt ut fra Herrens trone med Guds gave til dine alminnelige dager: "**La kjærligheten være uten hykleri!**"

"**Hykleri**" = Spill. Vi gjør oss til for hverandre. Bygger forsvarsmurer og beveger oss rundt hverandre, mellom murene. Sjekker dem for hull og bygger dem høyere, bredere. Men når Gud senker sitt blylodd ned i våre liv, ser vi at våre murer er skeive. De er bygd på dårlig grunn, uten Gud:

- **Selvmedlidenhet.** Stolthet i møte med andres styrke gjør at du søker posisjoner og situasjoner der du kan herske for å hevde deg. Det er et såret barn i ditt hjerte som skriker: Se meg! Hør meg!
- **Selvfordømmelse.** Frykt for å bli avvist gjør at du forsøker å tjene for å fortjene fellesskap. Det er et såret barn i ditt hjerte som skriker: Kom inntil meg og rør meg!

Gud vil bryte våres forsvarsmurer med sitt ord som "er levende og virksomt og skarper enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom helt til det kløver sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer hjertets tanker og råd. Og ingen skapning er skjult for ham. Alt ligger nakent og bart for hans øyne som vi skal stå til regnskap for." (Heb 4:12-13).

Gud vil bygge våre murer på "apostlene og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv." (Ef 2:20). Apostelen inviterer til et annerledes liv der vi lever med hverandre, uten forsvarsmurer: "La kjærligheten være uten hykleri!" Det er en mulighet fordi nåden er en realitet. Guds Ånd bor i hver den som tror for å hjelpe ham til å bo i Guds ord, i alminnelige dager.

"For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem." (Ef 2:10).

1. Vi er hans "**verk**", skapt av Gud. Det er en parallell mellom verdens skapelse og det nye livet. Gud skapte verden uten hjelp av noen! Det nye livet er også et verk av Gud. Det skjer "ved Guds miskunn" (Rom 12:1 jf 2Kor 5:21). Derfor vil vi gi Gud ære for "produktet" og stille oss selv (ikke bare lillefingeren) til disposisjon for Gud, for alminnelige dager.

2. Vi er "hans" verk, skapt til Gud! Vi er Hans eiendom. Derfor vil vi gi Guds visjon og verdier prioritet og ikke la oss presse inn i verdens skjema for rett og galt, godt og vondt (Rom 12:2).

3. Vi er skapt "til gode gjerninger". Menigheten, Guds mennesker, er ikke til for gode meninger, men Menneskesønnen (Ef 2:19-20). Hensikten med livet vårt som Jesu etterfølgere er å gå i Jesu fotspor. Det handler altså ikke om deg og din posisjon, verken i familien eller i forsamlingen (Kol 1:16). Vi vil ikke opp i front, foran Ham. Vi aksepterer den plass Han gir oss den tida vi lever her (Rom 12:3-4): Det Gud vil. Der Gud vil. Slik Gud vil. Når Gud vil. Så lenge Gud vil.

Du og jeg som sier vi tror, trenger å hjelpe hverandre til å omsette det vi lærer til levd liv, til gode gjerninger for alminnelige dager. **La oss møte hverandre – og andre – slik Jesus møtte oss** (Rom 5:8):

- **Lovgjerninger** gir vi Gud for at han i dem skal se et godt menneske.
- **Gode gjerninger** gir vi andre mennesker for at de i dem skal se en god Gud (Matt 5:14-16).

Det er de samme gjerningene, men **Rom 6:17** beskriver skjæringspunktet: Ikke bare "lydig" av tvang eller presang, men "av hjerte lydig".

Det irriterer djevelen når vi markerer et spor Jesus satte på denne jorda. Vi gjør ikke som Jesus gjorde for å "kjøpe" eller "fortjene" noe av Gud. Vi har møtt Guds kjærlighet og elsker hverandre – og andre – fordi han elsket oss først (1Joh 4:10.19). Vi gjør som Jesus gjorde fordi de gode gjerningene gir Gud ære, de kan rydde vei for evangeliet inn til de ufrelste, og de kan demonstrere en levende tro (Jak 2:14-17).

Fromhet frelser ingen. Men frelsen får følger: Levende tro er som en kilde, den vil gi seg til kjenne! Og den finner et egnet uttrykk i de gjerninger Gud inviterer oss til å bevege oss i. Det er formaningene i Det nye testamente (Rom 12:1.9-21). De er designet til å forme oss etter Jesu bilde, at verden får se hvem Han er i møte med oss som sier vi tror (Rom 8:29).

4. Vi er skapt "i Kristus". Vi henger sammen liksom. Vi berører hverandre. Hvordan vil vi berøre hverandre? Ta imot tre gode "grep":

- Hold fokus på hva Gud vil gjøre i ditt liv. Ikke hva du syns Han burde gjøre i andres! La Gud knuse muren av selvmedlidenhet!
- Hold fast ved det fakta at Gud har skapt deg og har planer for ditt liv! La Gud knuse muren av selvførdømmelse!
- Hold fram etter byggeplanen i Ef 4:15-16 og se Jesu navn bli løftet høyt opp over ruinene av våre forsvarsmurer og trekke andre mennesker til Ham.

Hør, tro, ta imot og ta i bruk evangeliet: Rom 12 = Jesus. Dette er deg i Guds øyne. Du har "i Kristus" levd ut Rom 12 for Guds ansikt. Gud er fornøyd, slik sett. Og hver gang du lever ut en formaning fra Rom 12 for andre mennesker, løfter du dem og hjelper dem å rette blikket oppover, til Gud. Det irriterer djevelen hver gang og det kan føre til at mennesker en gang anerkjenner Jesus som sin Herre og Frelser og begynner å prise Gud

som sin Far.

Forakt ikke den lille begynnelses dag (Sak 4:10): Et varmt håndtrykk. Et fast blikk. Et vennlig ord. Hva vet du om mennesket foran deg skal starte på veien hjem eller står like utenfor dørkterskelen? Gode gjerninger gir ham i alle fall riktig blikkretning og kanskje tar de ham et steg i retning Far. Hvilket steg er viktigst? Det første eller det siste? Du kan ikke klare deg uten det siste, eller det første...

